

Nr 402.

Av fru **Rönn-Christiansson** och fru **Linderot**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, angående bidrag till avlöningar åt distriktsbarnmorskor och distriktssköterskor m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196 angående bidrag till avlöningar åt distriktssköterskor och distriktsbarnmorskor föreslås en lägre lönegrads-placering för barnmorskorna än för sköterskorna. Sålunda förordar statsrådet distriktssköterskorna i A 9, medan barnmorskorna skulle placeras i lönegrad A 7 i gällande löneplan.

Departementschefen framhåller, att frågan om utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor är föremål för utredning genom sakkunniga och att en omprövning av lönerna på grund härav troligen kommer att ske för barnmorskornas vidkommande. För dessa skulle alltså det föreliggande förslaget vara att betrakta såsom ett provisorium. Vidare föreslås sådana lättnader för barnmorskorna, att de framdeles slippa utgifter för anskaffande av instrumentutrustning.

Oavsett dessa nu föreslagna eller i utsikt ställda förbättringar anse vi, att man i lönehänseende redan nu borde jämställa distriktsbarnmorskorna med distriktssköterskorna. De förras löner ha alltid varit ytterst knappt tilltagna och därför ej stått i rimlig proportion till kårens svåra och oftast ansvarsfulla arbete. Som en följd härav har yrket allt mer avfolkats till förfång för hela förlossningsvården. Den bästa lösningen att göra detta yrke attraktivt är därför enligt vår mening, att statsmakterna genom högre löner visa sin uppskattning av detsamma.

I förslaget förklarar statsrådet att han finner skäligt, att de heltidsanställda barnmorskorna inom den förebyggande mödra- och barnavården även i fortsättningen i lönehänseende jämställas med distriktssköterskorna. Logiskt borde detta leda till att även barnmorskorna i distriktet komma i paritet med dessa sina kolleger. Att föreslå de förra i en lägre lönegrad kommer säkerligen av distriktsbarnmorskorna att uppfattas såsom en nedvärdering av deras arbete.

Av de hörda instanserna ha samtliga utom barnmorskornas personalorganisation tillstyrkt lönekommitténs förslag. Man kan förutsätta, att personalorganisationens uppfattning representerar en enhällig mening inom denna kår och att man alltså inte utan vådor för den fortsatta rekryteringen av barnmorskor kan bortse härifrån. Barnmorskeförbundet har ju sålunda

ansett, att en rimlig värdering av barnmorskornas utbildning och ansvarsfulla arbete borde berättiga dem till placering i lönegrad A 12. Vi anse att likställighet i lönehänseende mellan distriktssköterskor och distriktsbarnmorskor är ett rimligt minimikrav från de senares sida. Genom en sådan anordning skulle statsmakterna bidra till att markera värdet av barnmorskornas arbete och bereda dem en skäligare ersättning än vad som föreslås i propositionen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 196 måtte besluta, att distriktsbarnmorskorna placeras i lönegrad A 9.

Stockholm den 22 april 1947.

S. Rönn-Christiansson.

Gerda Linderot.
